

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α΄ Ἐβδομάδος Ἐσπέρας.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἵερέως ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον μέχρι καὶ τῆς Δοξολογίας.

Οἱ Ἱερεῖς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Οἱ Ἱερεῖς· Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παρόκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ πατρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὥσται ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱ Ἱερεῖς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ὑμῶν.

Μετανοίας (γ') καὶ τοὺς ψαλμούς·

Κατὰ ἄλλην ἀρχαιοτέραν τάξιν κατὰ τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἀναγινώσκεται ὁ ξθ' ψαλμὸς Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ ὠρισμένον τμῆμα τοῦ μεγάλου κανόνος καὶ μετ' αὐτὸν ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου ἀπὸ τοῦ δ' ψαλμοῦ κ.ε., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν θέσιν του ὁ ξθ' ψαλμός. Ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἐνορίαις.

Ψαλμὸς δ' (4).

'Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἴκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Γίοὶ ἀνθρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι; ίνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν δσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

'Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἐλέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ὑμῖν τὰ ἀγαθά;

'Εσημειώθη ἐφ' ὑμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἔδωκας εὑφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἄπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

'Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸν κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Σ' (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἵασαι με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἔως πότε;

Ἐπίστρεψόν με, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἀδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμάνην μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἡκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου

προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἔχθροι μου,
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς ιβ' (12).

Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἔως πότε ἀποστρέψεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἐως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.
Μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
ἔλεει σου ἥλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ
τῷ εὑεργετήσαντί με, καὶ φαλᾶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Υψίστου.
Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.
Μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Καὶ τὰ ἔξης ὄνευ μετανοιῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (**τρίς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχήν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.
Μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἔχθροί μου.

Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς δόδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου
δίδαξόν με.

Οδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ὁ σωτήρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ
τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς, κατὰ τὸ
ἔλεός σου μνήσθητί μου, σύ, ἔνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὔθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει

άμαρτάνοντας ἐν ὀδῷ.

Οδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὄδοι Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὄντος σου, Κύριε, καὶ ἴλασθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γάρ ἐστι.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὀδῷ, ἦ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἀφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῆσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαι με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὔθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς Χ (30).

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἴ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου δόηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἦς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἴ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἥλπισα. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν

τὴν ψυχήν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθρῶν, ἔστησας ἐν εὔρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Οὐτε ἔξελιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἴσχύς μου καὶ τὰ ὄστα μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. Ἐπελήσθην ὥσει νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὥσει σκεῦος ἀπολωλός. Οὐτε ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἄμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβούλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· εἴπα· Σὺ εἰ δὲ Θεός μου· ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κλῆροί μου.

Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἔξουδενώσει.

Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ᾧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε! Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων·

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἴπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέρδιμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλμὸς Κ' (90).

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ καὶ καταφυγή μου, δὲ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Οτι αὐτὸς ὁύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὅψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελέύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Οτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ὀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Οτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε καὶ ὁύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ τὰ ἔξης ὄνευ μετανοιῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι δὲ Θεός (**τρίς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα φάλλοιμεν τοὺς ἐφεξῆς στίχους εἰς ἥχον πλ. β'. Ἀρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ἔχος Πα Θ

M εθη μων ο Θεοσ γνω τε Ε θνη καιητ τα

σθεο τιμεθη μων ο Θεος

E πακε σεται εως ε σχα της γης

ο τιμεθη μων ο Θεος

I σχυκοτεσητασθεο τιμεθη μων ο Θεος

E ανγαρπαλινι σχυσητεκαιπαλινητη

θησεσθεο τιμεθη μων ο Θεος

K αιηνανβληνβλευσησθεδιασκεδασει

Kυριοςο τιμεθη μων ο Θεος

K αιλογονονεανλαλησητεονμηεμμει

νηενημινο τιμεθη μων ο Θεος

T ονδεφοβονυμωνονμηφοβηθωμενουδ

ονμηταραχθωμενο τιμεθη μων ο Θεος

K νριονδετονΘεονημωναυτοναγι

α σωμενκαι αυ τος ε σται η μιν φο βος Δ ο τι μεθ

η μων ο Θε ος

K αι ε αν επ αυ τω πε ποι θως ω ε σταιμοιεις

α γι α σμον ο τι μεθη μων ο Θε ος

K αι πε ποι θως ε σο μαι επ αυ τω καισω θη σομαι

δι αυ τ8 ο τι μεθη μων ο Θε ος

I δ8 ε γω και τα παι δι α Α μοι ε δωκεν ο

Θε ος ο τι μεθη μων ο Θε ος

O λα ος ο πο ρεν ο με νος εν σκο τει Ει

δε φως με γα ο τι μεθη μων ο Θε ος

O ι κα τοι κ8ν τες εν χω ρα και σκι α θα να α

τ8 φως λαμψει εφ ν μας ο τι μεθη μων ο Θε ος

O τι Παι δι ον ε γεν νη θη Η μιν Γι ος και

ε δο θη η μιν ο τι μεθη μων ο Θε ος

O ν η αρ χη ε γεν νη θη ε πι τ8 ω μ8 αν

τ8 ο τι μεθη μων ο Θε ος

K αι της ει ρη νης αν τ8 8κ ε στιν ο ρι ον ο τι

μεθη μων ο Θε ος

K αι κα λει ται το Ο νο μα Αυ τ8 με γα ληςβ8

λης α γγε λος ο τι μεθη μων ο Θε ος

Θ αν μα στος συμ β8λος ο τι μεθη μων ο Θε ος

Θ ε ος ι σχυ ρος ε ξ8 σι α στης αρ χων ει

ρη νης ο τι μεθη μων ο Θε ος

Π α τηρ τ8 μελ λον τος αι ω νος ο τι μεθη μων ο Θε

ος

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ο τι μεθη μων ο Θε ος

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των

αι ω νων α μην ο τι μεθη μων ο Θε ος

M εθ η μω ω ωων ο ο ο Θε ε ος γνω

τε Ε θνη η η και αι αι η ητ τα α α σθε ο τι

μεθη μω ω ωων ο ο Θε ε ε ο ο ο ο

ος

‘Ο ἀναγνώστης τὰ παρόντα τροπάρια·

Τὴν ἡμέραν διελθών, εύχαριστῷ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ὀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάζεις, ὑμνολογῶ σε, Ἀγιε· τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ φάλλοιμεν εἰς ἥχον β', ἀρχομένου καὶ πάλιν τοῦ α' χοροῦ.

Ὕχος Βούθρος

H α σω μα τος φυ σις τα Χε զ 8 βειμ ձ α σι
γη τοις σε ν μνοις δο ξο λο γει Յ

E ξα πτε զυ γα ζω α τα Σε զα φειμ ձ ταις α
παν σταις φω ναις σε ν πε զυ ψει Յ

T ων Α γγε λων τε πα σα η στρατι α ձ τρι σα
γι οις σε α σμα σιν ευ φημει Յ

P զո γազ πաν τան ν πազχեιս օ ων Πα τηզ ձ και σιν
α νազ χօν ε χεις τօν σօν Յի օն Յ

K αι ι σο τι μον φε զων Πνευ μα ζω ης ձ της

Τοι α δος δει κνυ εις το α μερες
Π α να γι α Παρ θε νε Μη τηρ Θε 8 Δ οι τα
 Λο γι αν το πται και ν πλργοι
Π ρο φη των και Μαρ τυ ρων παν τες χο ροι Δ ως
 α θα να τον ε χον τες τηνζω ην
Γ περ παν των πρε σβεν σα τε εκ τε νως Δ ο τι
 παν τες ν παρ χο μεν εν δεινοις
I να πλα νης ρυ σθεν τες τα πο νη ρυ Δ των A
 γγε λωνβο η σωμεν την ω δη η ην Δ

Ο ἀναγνώστης τὸν τελευταῖο στίχο χῦμα.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ σύμβολον τῆς πίσετως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
Ἄμήν.

Καὶ φάλλομεν πάλιν εἰς ἥχον β', ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ.

Ὕχος Βου

Π α να γι α Δε ε σποι να Θε ο το κε

πρε σβεν ε ν περ η μωντων α μαρτω λων (τρίς)

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ

Ἀρχαγγέλων πρε σβεν σα τε ν περ η μωντων α μαρτω

λων (δίς)

Ἅγιε Ἰωάννη, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρε σβεν ε ν περ η μωντων

α μαρτω λων (δίς)

Ἅγιοι ἐνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ

πάντες Ἅγιοι, πρε σβεν σα τε ν περ η μωντων α μαρτω

λων (δίς)

Οσιοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι

τῆς οἰκουμένης, πρε σβεν σα τε ν περ η μωντων α μαρτω

 ε (δίς)

λων

Μετὰ τὸν στίχον «Οσιοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν», φάλλεται καὶ στίχος τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχῶν ἄγιος, οὗ τινος ἐψάλη ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἑορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ.

 Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις,  τοῦ τιμίου

καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,  μη εγ κα τα λι πης η μας τας

 ε (δίς)

α μαρτω λας

 Θε ος ι λα σθητι η μιντοις α μαρτω λοις 

καὶ πάλιν

 Θε ος ι λα σθητι η μιντοις α μαρτω λοις 

τὸ τρίτον

 Θε ος ι λα σθητι η μιντοις α μαρ τω λοις 

ὅ β' χορὸς τὴν κατάληξιν

 αι ε λε η σον η μα α ας 

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὁτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

Καὶ ἐὰν μὲν τύχῃ Ἔορτή, λέγομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μή, τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ὕχος β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπη ὁ ἔχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω, παγίδων πολλῶν ὁῦσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθέ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρόρθησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου· μὴ παρίδῃς, ἀμαρτωλῶν ἵκεσίας ἡ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἔστι, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ο ιερεύς:

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

Καὶ ὁ Ἱερεύς τὴν ἐπομένην εὔχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, δό ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἥμερας, ὁ ſαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἔξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἤγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἔμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορῷψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἔμοῦ.

Ἀπόδοις μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ρα' (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοῦ· ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὥσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὥσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὥσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκὶ μου.

Ωμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὥσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἡγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

“Ολην τὴν ἡμέραν ὧνείδιζόν με οἱ ἔχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ’ ἐμοῦ ὕμνυον.

“Οτι σποδὸν ὥσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρωνων.

Ἄπὸ προσώπου τῆς ὁργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὥσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κάγὼ ὥσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

“Οτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

“Οτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἔξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

“Οτι ἔξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλήμ,

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὕτῳ ἐν ὁδῷ ἵσχυος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ’ ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εῖ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Οἱ υἱοὶ τῶν διούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

* * *

‘Ο Ἱερεύς·

Προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως σου· ὅτι ἀστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γάρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σύ, Κύριε, κατὰ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἀφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακὼβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ’ ἔθου μετάνοιαν ἐπ’ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν φάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἴμι ἀξιος ἀτενίσαι καὶ ἴδεῖν τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σου χρηστότητος. Ἡμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ’ αἰτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἀνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὅντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Καὶ φάλλομεν τὰ ἔξῆς κατανυκτικὰ τροπάρια.

Ἡχος πτυχίας Διθύρας

E λε η σον η μας Δι Κυ ρι ε Ε λε η
σον η μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α α πο ργν
τες ε ταν την σοι την ι κε σι αν ω ως Δε σπο τη οι
α μαρ τω λοι προ σφε ε ρο μεν ε λε η σον η
μα ας ε

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι Δ

K ν οι ε Ε λε η σον η μας ε πι σοι

γαρ πε ποι οι θα μεν μη ορ γι σθης η η μιν σφοδρα

μη δε μνη σθης των α νο μι ων η μων αλλ ε

πι βλε ψον και νυν ως ευσ πλαγ χνος και λυ τρω σαι

η μας εκ των εχ θρω ων η μων συ γαρ ει Θε

ο ος η μων και η μει εις λα ος σ8 παν τες

ερ γα α χει ρων σ8 και το ο νο μα σ8 ε πι κε κλη

με ε θα θ

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των

αι ω νων α μην Δ

T ης ευσ πλαγ χνι ας την πυ λην α νοι ξον η μιν

ευ λο γη με νη Θε ε ο το κε ελ πι ζον τες εις

σε μη α στο χη η σω μεν συ σθει η μεν δι α

σ8 των πε ρι στα α σε ων συ γαρ ει η σω τη

ρι α τ8 γε ν8ς των χρι στι α νω ω ων Δ

Ο ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν δόνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ο Ἱερεύς:

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τοῦ ἀγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες: Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὑφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ δύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμι.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Γενέσεως, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γιὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ’ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα·
Κύριε, ἐλέησόν με· ἵσαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἷνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

* * *

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, τῇ α' ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν, φάλλεται
τὸ ἐνδιάτακτον τμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ώς ἐν
τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἑκάστης ὡδῆς μὲ στίχον «Ἐλέησόν με,
ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον).

Ἀπὸ Δευτέρας ἔως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ.

Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ.

Τρίτης, φάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς
ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν
νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ), ἀπὸ
σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς
μεγ. ἀποδείπνοις φάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ
Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα ὅμοι
μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ δόποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ
γ' ὡδῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' οὗ τῆς Θεοτόκου· μετὰ
τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ
Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. “Οταν συμπληρωθοῦν οἱ
κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

* * *

Τῇ ΔΕΥΤΕΡῃ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ωδὴ ἀ'. Ο εἰρμός.

Ἡχος πᾶς Δι θ.

B ο η θος και σκε πα στης ε γε νε το ο μοι εις
σω τη ρι αν δι 8 τος μθ Θε ος και δο ξα σω αυ τον 6
Θε ος τα Πα τρος μθ και ν ψω σω αυ τον εν δο ξως γαρ
δε δο ξα ασται 6 (δίς)

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Π ο θεν αρ ξο μαι θρη νειν τας τα α θλι ι 8 μθ
βι 8 πρα ξεις δι ποι αν α παρ χην ε πι θη σω χριστε 6
τη νυν θρη νω δι α αλλ ως ευ σπλαγ χνος μοι δως πα ρα
πτω μα των α φε ε σιν 6

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Δ εν ρο τα λαι να ψυ χη συν τη σαρ κι ι σθ τω

παν των Κτι στη **Δ** ε ξο μο λο γ⁸ και α πο σχ8λοιπον **6**

της πριν α λο γι ας και προ σα γα γε Θε ω εν με τα

νοι α δα κρυ ν α **6**

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**

T ον πρω το πλα στον Α δαμ τη πα ρα βα α σει πα

ρα ζη λω σας **Δ** ε γνων ε μαν τον γυμνω θεν τα Θε **8**

και της α ii δι 8 Βα σι λει ας και τρυφης δι α

τας α μαρ τι α ας μ⁸ **6**

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**

O i μοι τα λαι να ψυ χη τι ο μοι ω ω θης τη

πρω τη Ευ α **Δ** ει δες γαρ κα κως και ε τρωθης πικρως **6**

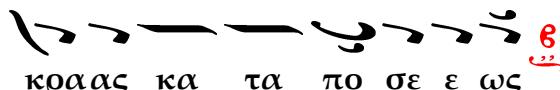
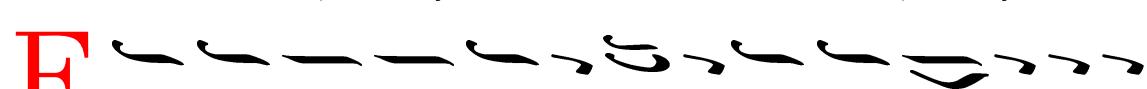
και η ψω τ⁸ ξυ λ⁸ και ε γεν σω προ πε τως της παρα

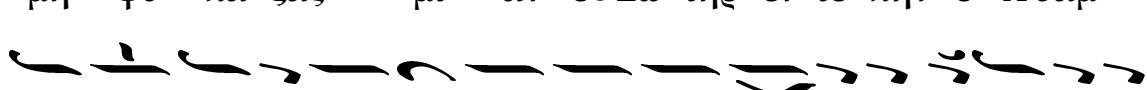
λο γ⁸ βρω σε ε ως **6**

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**

A ντι Ευ ας αι σθη της η νο η τη η μοι κα

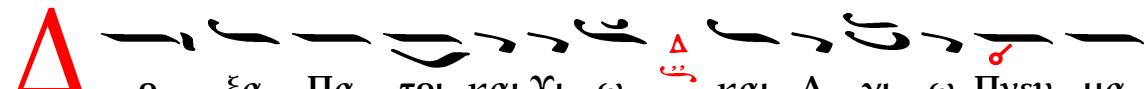
τε στη Ευ α **Δ** ο εν τη σαρ κι εμ πα θης λογισμος **6**

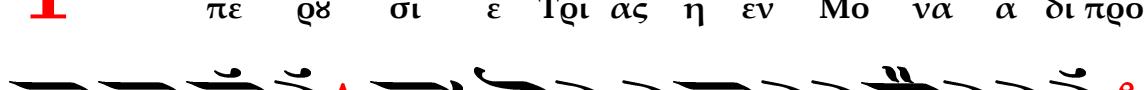
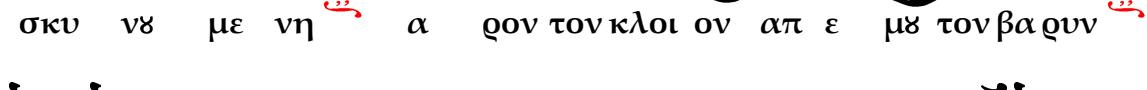
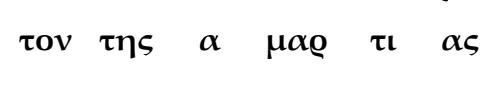

 δει κνυς τα η δε α και γευ ο με νος α ει της πι

 κραας κα τα πο σε ε ως **β**
E 
 λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**
E 
 πα ξι ως της Ε δεμ προ ε ξερ δι ι φηως

 μη φυ λα ξας **Δ** μι αν σ8 Σω τηρ εν το λην ο Αδαμ **β**

 ε γω δε τι πα θω α θε των δι απαντος τα ζω η

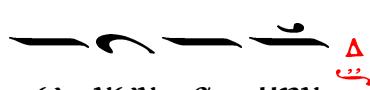
 ρα σ8 λο γι ι α **β**

Τριαδικόν.

Δ 
 ο ξα Πα τρι και γι ω **Δ** και Α γι ω Πνευ μα

 τι **Δ**
Γ 
 πε ρ8 σι ε Τρι ας η εν Μο να α δι προ

 σκυ ν8 με νη **Δ** α ρον τον κλοι ον απ ε μ8 τον βαρουν **β**

 τον της α μαρ τι ας και ως ευσ πλαγχ νος μοιδος δα κρυ

 α κα τα νυ ξε ε ως **β**

Θεοτοκίον.

K 
 αι νυν και α ει **Δ** και εις τ8ς αι ω νας των αι

 ω νων α μην **Δ**

Θ ε ο το κε η ελ πις και προ στα σι ι α των
 σε νυ νθν των **Δ** α ρον τον κλοι ον απ ε μη τον βαρυν **Θ**
 τον της α μαρ τι ας και ως Δε σποι να α γνη με τα
 νο γν τα δε ξαι αι με **Θ**

Ωδὴ β'. Ὁ είρμός.

ΤΗχος  Δι θ.

Π ρο σε χε ου ρα νε και αι λα λη η η σω **Θ** και α
 νυ μνη σω χρισον **Θ** τον εκ Παρ θε ε νθ σαρ κι ε πι δη
 μη σα αν τα **Θ** (δις)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**
Π ρο σε χε ου ρα νε και αι λα λη η η σω **Θ** γη ε
 νω τι ζθ φωνης **Θ** με τα νο γ σης Θε ω και α νυ
 μνθ σης αυ τον **Θ**

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**
Π ρο σχες μοι ο Θε ος ο ο Σω τη η ηρ μη **Θ** ι λε
 ω ο ομ μα τι σθ **Θ** και δε ξαι μη την θερ μην ε ξο μο

Ελο γη η σιν

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Hμαρ τη κα ν περ παν τα ας αν θρω ω ω πάς μο νος

η μα αρ τη κα σοι αλλ οικ τειρονως Θε ος Σω τηρ το

Εποι οι η μα σ8

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Mορ φω σας μ8 την των πα θων α α μορ φι ι ι αν

ταις φι λη δο ναιρομαις ε λυ μη να α μην τ8 ν8την

Εω ραι ο τη η τα

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Zα λη με των κα κων πε ε ρι ε ε χει εν σπλαγ

χνε Κυ ρι ε αλλ ως τω Πε ε τρω κα μοι την χει ρα

Εκ τει ει νον

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Eσπι λω σα τον της σαρ κος μ8 ψ χι τω ω ω να

και κα τερ ρυ πω ω σα το κατ ει κο ο να Σω τηρ και

— — — — —
καθ ο μοι ω ω σιν

E — — — — —
λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

H — — — — —
μαυ ρω σα της ψυ χης το ο ω ραι αι αι ον

— — — — —
των πα θων η δοναις και ο λως ο ο λοντον ν8νχ8ν α

— — — — —
πε τε λε ε σα

E — — — — —
λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Δ — — — — —
ι ερ ρη ξα νυν την στο λην μ8 8 την πρω ω ω την ην

— — — — —
ε ξν φα να το μοι ο Πλα στ8ρ γο ος εξ αρ χησκαι εν

— — — — —
θεν κει μαι γυμνος

E — — — — —
λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

E — — — — —
ν δε δυ μαι δι ερ ρηγ με νο ον χι τω ω ω να
ον ε ξν φα να το μοι ο ο φις τη συμ β8 λη και

— — — — —
κα ται σχυ νο ο μαι

E — — — — —
λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

T — — — — —
α δα κρυ α τα της Πορ νη ης Οι κτι ι ιρ μον κα

— — — — —
γω προ βαλ λο ο μαι ι λα σθη τι ι μοι Σω τηρ τη ευ

—
σπλαγχνι α α σ8

E ——————
λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Π ——————
ρο σε βλεψα τ8 φυ τ8 το ο ω ραι αι αι ον και

η πα τη θηντονν8ν και αρ τι κει ει μαιγυμ νοςκαι κα
ται σχυ νο ο μαι

E ——————
λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
E ——————
τεκ ται νον ε πι τον νω το ον μ8 πα α αν τες
οι αρ χη γοι των κα κων μα κρυ νον τες κατ ε μ8 την

α νο μι αν αυτων

Τριαδικόν.

Δ ——————
ο ξα Πα τρι και γι ω και A γι ω Πνευ μα
τι

E ——————
να σε εν τρι σι τοιοις προ σω ω ω ποις Θε ον
α παν των υ μνω τον Πα τε ρα και γι ον και Πνευ

μα A γι ι ον

Θεοτοκίον.

K ——————
αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι

ω νων α μην

A χραντε Θε ο το κε ε Παρ θε ε ε νε μο νη
πα νυ μη η τε ι κε ευ ε εκ τε νως εις το σω θη ναι
η μας

Ωδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Τχος Δι θ

E πι την α σα λευτον χρι στε πετραντων ε ε ντο
λων σθ την Εκ κλη σι αν σθ στε ρε ω ωσον

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

P υρ πα ρα Κυ ρι 8 ψυ χη Κυ ρι ος ε ε πι βρε

ξας την γην Σο δομων πριν κα τε φλε ε ξεν

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

E ις το ο ρος σω 18 ψυ χη ως περ ο Λω ωτ ε κει

νος και εις Ση γωρ προ α να σω θη η τι

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Φ ευ γε εμ πρη σμον ω ψυ χη φευ γε Σο δο ο μων καν

Ἄντειαν — Κύριε 6
σιν φευ γε φθιορανθει ας φλο γω σε ε ως

E — Λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
μαρ τον σοι μο νος ε γω η μαρ τον

Ἄντειαν — Κύριε 6
τας χρι στε Σωτηριη ν πε ρι δη ης με

E — Λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
Συ ει ο Ποι μην ο κα λος ζη τη σον με ε τον αρ

Ἄντειαν — Κύριε 6
να και πλα νη θεντα μη πα ρι δη ης με

E — Λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
Συ ει ο γλυ κυς Ι η σ8ς συ ει ο Πλα α στ8ρ γος

Ἄντειαν — Κύριε 6
μ8 εν σοι Σωτηρδι και ω θη σο ο μαι

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ και Α γι ω Πνευ μα

τι Δ

Ω Τρι ας Μο νας ο Θε ος σω σον η μα ας εκ πλα

Ἄντειαν — Κύριε 6
νης και πει ρασμων και πε ρι στα σε ε ων

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει Δ και εις τ8ς αι ω νας των αι

ω νων α μην

X αι οε θε ο δο χε γα στηρ χαι οε θρο νε ε Κυ ρι
χαι οε η Μητηρ της ζω ης η ημων

Ωδὴ δ. Ὁ είρμός.

Τίχος Δι Θ.

A κη κο εν ο ο Προ φη της την ε λευ σιν σ8
Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις εικ
Παρ θε ν8 τικ τεσθαι και αν θρωποιςδει κνυσθαιαι και ε λε
γεν α κη κο α την α κο ην σ8 και ε φο βη θην
δο ξα τη δυ να α μει σ8 Κυ ρι ι ε (δίς)

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
T α ερ γα σ8 μη η πα ρι δης το πλα σμα σ8 μη
πα ρο ψη Δι και ο κρι ι τα ει και μο νος η μαρ
τον ως αν θρωπος υ περ παν τα αν θρω πο ον φι λαν θρω πε
αλλ ε χεις ως Κυ ρι ος παντων την ε ξ8 σι αν α
φι ε ναι α μαρ τη μα α τα

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
E γγι ζει ψυ χη η το τε λος 8 ε γγι ζει και φροντι ζεις 8χ ε τοι μα α ζη ο και ρος συν τεμ νει δι α να στηθι ε γγυς ε πι θυ ραις ο ο Κρι της ε στιν ως ο ναρ ως αν θος ο χρο νος τ8 βι 8 τρε ε χει τι ματην τα ρατ το με ε θα

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
A να νη ψον ω ω ψυ χη μ8 τας πρα ξεις σ8 ας ειρ γα σω α να λο γι 1 ζ8 και ταν ταις επ ο ψε σι προ σα γα γε και στα γο νας στα λα ξο ον δα κρυων σ8 ει πε παρ ρη σι α τας πραξεις τας εν θυ μη η σεις χρι στωκαι δι και ω θη η τι

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
O υ γε γο νεν ε εν τω βι ω 8 α μαρ τη μα 8 πρα ξις 8 δε κα κι 1 α ην ε γω Σω τηρ 8κ ε πλημ με λη σα κα τα ν8ν και λο γον και αι προ αι ρε σιν

και θε σει και γνω μη και πραξει ε ξαμαρ τη η σας ^Δ ως
αλλος ⁸ δεις πω πο ο τε ⁶

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

E ν τευ θεν και κα α τε κριθην ⁶ εν τευ θεν κα τε

δι κασθην ε γω ο τα α λας ^Δ υ πο της οι κει ας

συν ει δη σε ως ⁸ ης ⁶ δεν εν κο σμω βι ι αι ο τε ρον

Κρι τα Λυ τρω τα μ8 και γνωστα φει σαι και ρυ υ σαι ^Δ και

σωσον με τον δει λαι αι ον ⁶

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

H κλι μαξην ει ει δε πα λαι ⁶ ο με γας εν Πα

τρι αρ χαις δειγ μα ψυ χη η μ8 πρα κτι κης υ παρ χει

ε πι βα σε ως ⁸ γνωστι κης τυχα νει α α να βα σε ως ⁶

ει θε λεις ρν πραξει και γνωσει και θε ω ρι ι α ^Δ βι

ρν α να και νι σθηη τι ⁶

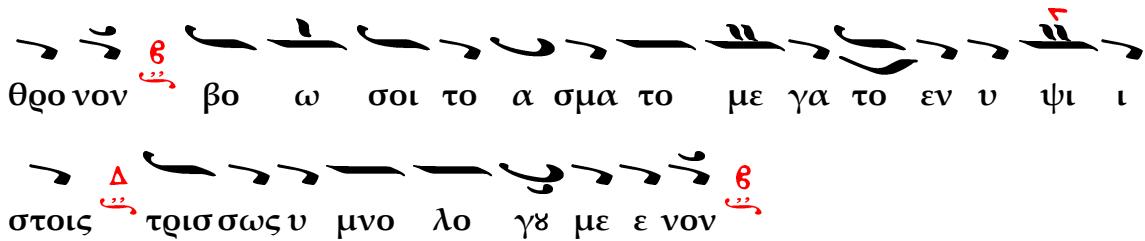
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

T ρν καν σω να τη ης η με ρας ⁶ υ πε μει νε δι

εν δει αν ο Πα τρι α αρ χης Δ και τον πα γε τον
 της νυ κτο ος η νεγκε χαθη με ρανκλεμ μα τα α ποι 8 με
 νος β ποι με νων πυκτευων δ8 λευων ι νατας δν νω Δ
 γυ ναικας ει σα γα γη η ται β
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
Γ ν ναι κας μοι δν ν ο νο ει β την πρα ξιν τε και
 την γνωσιν εν θε ω ρι ι α Δ την μεν Λει αν πραξιν
 ως πο λυ τεκνον χτην Ρα χηλ δε γνω σιν ω ως πο λυ πονον β
 και γαρ α νευ πο νων 8 πραξις 8 θε ω ρι ι α Δ ψυ
 χη κα τορ θω θη σε ε ται β

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω Δ και Α γι ω Πνευ μα
 τι Δ
A με ριστον τη η 8 σι α β α συγ χυ τον τοις
 προ σω ποις θε ο λο γω ω σε Δ την Τρι α δι κην
 μι αν Θε ο τη τα χ ως ο μο βα σι λει ο ον και συν


 θρονον βο ω σοι το α σμα το με γα το εν ν ψι
 στοις τρισσως ν μνο λο γη με ε νον

Θεοτοκίου.

K αι νυν και α ει  και εις τχς αι ω νας των αι
 ω νων α μην 

K αι τικ τεις και πα αρ θε νευ εις  και με νεις δι αμ
 φο τε ρων φυ σει Παρ θε ε νος  ο τεχ θεις και νι ζει
 νο μας φυ σε ως  η νη δυς δε κυ ει μη η λο χεν 8 σα 

Θε ος ο πχ θε λει νι κα ται φυ σε ως τα α ξις 
 ει γαρ ο σα βχ λε ε ται 

Ωδὴ ε'. Ο είρμός.

Τχος  Δι θ.

E κ νυ κτος ορ θρι ζοντα φι λαν θρωπε  φω τι σον δε
 ο μαι  και ο δη γη σον κα με  ε εν τοις προ σταγ μα
 σι ι σχ  και δι δα ξον με Σωτηρ  ποι ειν το θε ε λη

 μα σχ 

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
E ν νυ κτι τον βι ον μ8 δι ηλ θον α ει β σκο τος γαρ
γε γονεν Δ και βα θει α μοι αχ λυς β η η νυξ της α
μαρ τι ι ας β αλλ ως η με ρας υι ον Δ Σω τηρ α να
α δει ξον με
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
T ον Ρ8 βημ μι μ8 με νος ο τα λας ε γω β ε πρα ξα
α θε σμον Δ και πα ρα νο μον βλην β κα α τα Θε 8
γ ψι ι στ8 β μι α νας κοι την ε μην Δ ως τ8 πα τρο
ος ε κει νος
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
E ξο μο λο γ8 μαι σοι χρι στε Βα σι λεν β η μαρ τον
η μαρ τον Δ ως οι πριν τ8 Ι ω σηφ β α δελ φοι οι πε
πρα κο ο τες β τον της α γνει ας καρ πον Δ και τον της
σω ω φρο συ νης

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
Γ πο των συγ γο νων η δι και α ψυ χη β δε δο το
πε πρατο εις δ8 λει αν ο γλυκυς β ει εις τυ πον τ8
Κυ ρι ι 8 β αυ τη δε ο λη ψυ χη ε πρα θης τοι
οις κα κοις σ8

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
I ω σηφτον δι καιονκαι σωφροναν8ν β μι μησαι τα
λαι να β και α δο κι με ψυ χη β και αι μη α κο λα
σται αι ν8 β ταις πα ρα λο γοις ορ μαις Δ α ει πα ρα α
νο μ8 σα β

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
E ι και λακ κω Ω κη σε πο τε Ι ω σηφ β Δεσ πο τα
Κυ ρι ε β αλλ εις τυ πον της Τα φης β και αι της Ε γερ
σε ω ως σ8 β ε γω δε τι σοι πο τε Δ τοι 8 το προ
ο σε νε γκω β

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω **Δ** και Α γι ω Πνευ μα
τι **Δ**

Σ ε Τρι ας δο ξα ζο μεν τον ε να Θε ον **β** Α γι ος
 Α γι ος **Δ** Α γι ος ει ο Πα τηρ **β** ο γι ο ος και το
 Πνε εν μα **β** α πλη ρ σι α Μονας **Δ** α ει προ σκυ ν
ν **β**
 ν8 με νη **β**

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει **Δ** και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω νων α μην **Δ**

E κ σ8 ημ φι α σα το το φυ ν ρα μα σ8 **β** α φθο
 ρε α ναν δρε **Δ** Μη τρο παρ θε νε Θε ος **β** ο ο κτι σας
 τ8ς αι ω ω νας **β** και η νωσεν ε αν τω **Δ** την των αν
θρω α πων φυ σιν **β**

Ωδὴ ζ'. Ο εἰρμός.

Ἔχος Ἀ Δι Θ.

E βο η σα **Δ** εν ο λη καρ δι α μ8 **Δ** προ ος τον

οι κτιριο μο να Θε ον **β** και ε πη κ8 σε μ8 εξ α δ8
 κα α τω τα τ8 **β** και α νη γα γεν **ζ** εκ φθο ρας τη
γατάς β (δίς)
 ηνζω ην μ8

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**
T α δα κρυ α **Δ** Σω τηρ των ομ μα των μ8 **Δ** και αι τ8ς
 εκ βα θ8ς στε ναγ μ8ς **β** κα θα ρως προ σφε ρω βο ω σης
γατάς β τη ης καρ δι ας **β** ο Θε ος **ζ** η μαρ τη κα σοι ι λα
γατάς β ασθη τι μοι

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**
E ξε νευ σας **Δ** ψυ χη τ8 Κν ρι 8 σ8 **Δ** ω ωσ περ
 Δα θαν και Α βειρων **β** αλ λα φει σαι κρα ξον εξ ο λης
γατάς β τη ης καρ δι ας **β** ι να μη το χα α σμα **ζ** της γης
γατάς β σε συ γκα λυ ψει

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**
Ω σ δα μα λις **Δ** ψυ χη παροιστρη σα σα **Δ** ε ε ξω

μοι ω θης τω Ευφραιμ ^ε ως δορ κας εκ βρο χων α να σω
 σο οντον βι ον ^ε πτε ρω θει σα πρα α ξει ^ζ και νω
 και θε ε ω ρι α ^ε
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ
H χειρ η μας ^Δ Μω σε ως πι στω σε ται ^Δ ψυ υ χη
 πως δυ να ται Θε ος ^ε λεπ ρω θεν τα βι ον λευ κα ναι
 και αι κα θα ραι ^ε και μη α πογ νως ^ζ σε αν την καν
 ε ε λε πρωθης ^ε

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω ^Δ και Α γι ω Πνευ μα
 τι ^Δ
T ρι ας ει μι ^Δ α πλη α δι αι ρε τος ^Δ δι ι αι
 ρε τη προ σω πι κως ^ε και Μο νας ν παρ χω τη φυ σει
 η η νω με νη ^ε ο Πα τηρ φη σι ^ζ ο γι ος
 και θει ει ον Πνευ μα ^ε

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει ^Δ και εις τρι αι ω νας των αι

ω νων α μην Δ
H μη τρα σ Δ Θε ον η μιν ε τε κε Δ με ε μοδ
 φω με νον καθ η μας ε αλλ ως Κτιστην παν των δυ σω πει
 Θε ε ο το κε ε ι να ταις πρε σβει ει αις ζ' ταις σαις
 δι καιαι ω θω μεν ε

* * *

Είτα ϕάλλομεν ἀργῶς τὸ παρὸν.
Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ψ υ χη η η μ 8 8 8 8 ψυ ν ν ν χη η η
 μ 8 Δ α α να α α στα α α τι ι ι ι ι
 ι ι κα α α α θε ε ε εν δει εις ε το τε ε
 ε λο ο ο ο ος ε ε ε εγ γι ι ι ι ι ζεικαιαι
 με ε ε ελ λει ει ει εις θο ο ο ο ο ο
 ρν ν ν ν βει ει ει ει σθαι ε α να α α νη η
 η η η ψο ο ο ον 8 8 8ν ι ι να φει ει ει ει
 ση η η η ται αι αι αι αι σ 8 χρι ι στο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ος ε ο παν τα χ 8 πα α

ρων και αι τα πα α α αν τα α πλη η η ρων

Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἄχος θεοῦ Βουθός

Ψυ χη η η μή ψ υ υ χη η η μή α να
στα τι ι ι κα α θε ε εν δεις το τε ε ε
λο ος ε εγ γι ι ι ζει και αι μελ λεις θο ο ο ρυ ν βει
ει ει σθαι α να α α νη η ψο ον 8 8 8ν
ι ι να φει ει ει ει ση η ται αι αι αι σ8 8
8 8 8 8 χρι ι ι ι στο ο ος ο ο Θε ε
ε ος ο παν τα χρ πα α ρων και αι τα πα α α
α αν τα α πλη η η ρων
Ωδὴ ζ. Ο είρμος.

Ἄχος θεοῦ Διθός

Ημαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σαμεν
ε νω πι ο ον σ8 8 δε συ νε τη ρη σα μεν
8 δε Ε ποι η σα μεν η κα θως ε νε τει λω η μιν αλ
λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε λος ο των Πα

Εγένετο
τε ρωνθε ος

(δίς)

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
H μαρ τη κα επλημ με λη σα και η θε τη σα
την εν το λη ην σδ ο τι εν α μαρ τι αις
προ η χθην και προ σε θη κα τοις μω λω ψι τραυ μα ε
μοι αλλ αν τος με ε λε η σον ως ευσπλαγχνος ο των
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
T α κρυ φι α της καρ δι ας μδ ε ξη γο ρεν σα
σοι τω Κρι τη η μδ ι δε μδ την τα πει νω σιν
ι δε και την θλι ψιν μδ και προσχες τη κρι σει μδ νυν και
αν τος με ε λε η σον ως ευσπλαγχνος ο των Πα τε
ρωνθε ος

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
S α 8λ πο τε ως α πω λε σε τδ πα τρος αν τδ

ψυ χη τας ο ο ν8ς πα ρερ γον το βα σι λει ον
 ευ ρε προς α ναρ ρη σιν αλλ ο ρα μη λα θησαν την τας
 κτη νω δεις ο ρε ξεις σ8 προ κρι ν8 σα της Βα σι λει ας
 ρη λας 6
 χριστ8

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Δ αν ιδ πο τε πα τρο θε ος ει και η μαρ τε
 διτ τως ψυ χη η μ8 βε λειμεν το ξεν θεις της μοι
 ρη λας 6
 χει ας τω δε δο ρα τι α λ8ς της τ8 φο ν8 ποινης αλλ
 αν τη τα βα ρυ τε ρα των ερ γων νο σεις ταις κα τα
 ρη λας 6
 γνωμην ορ μαις

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Σ υ νη ψε μεν ο Δαν ιδ πο τε α νο μη μα τι
 την α νο μι ι αν φο νω γαρ την μοι χει αν ε
 ρη λας 6
 κιρ να την με τα νοι αν ευ θυς πα ρα δει ξας δι πλην αλλ
 αν τη πο νη ρο τε ρα ειρ γα σω ψυ χη μη με τα
 ρη λας 6
 γν8 σα Θε ον

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
Δ αυ ιδ πο τε Δ α νε στη λω σε Δ συγ γρα ψα με νος
ως εν εικ ο ο νι Δ νμ νον δι 8 την πρα ξιν ε
Σ λεγ χει ην ειρ γα σα το Δ κραυ γα ζων ε λε ε η σον με β
σοι γαρ μο νω εξ η μαρ τον τω παντων Θε ω Δ αυ τος
κ κα θα α ρι σον με β

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω Δ και Α γι ω Πνευ μα
τ Δ
T ρι ας α πλη Δ α δι αι ρε τε Δ ο μο 8 σι ε
Μο νας α γι ι α Δ φω τα και φως και α γι α
τρι α και εν α γι ον Δ ν μνει ται Θε ος η Τριας β αλλ
α νυμ νη σον δο ξα σον ζω ην και ζω ας Δ ψυ χη τον
π παντων Θε ον β

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει Δ και εις τρι αι ω νας των αι
ω νων α μην Δ

 μνθμεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε
 Θε ο γεν νη η τορ ο τι της α χω ρι στα Τρι
 α δος α πε κυ η σας τον ε να Υι ον και Θε ον και
 αυ τη προ α νε ω ξας η μιν τοις εν τη γη τα ε
 πα ρα νι ι α

Ωδὴ γ. Ὁ είρμος.

Ἄχος Πτῶ Βουθ,

 ν στρατι αι 8 ρα νων δο ξα ζα σι και φρυττει
 τα χε ρα βιμ και τα Σε ρα φιμ πα α σα πνο η και
 κτι ι σις ν μνει τε ευ λο γει ει τε και ν περ ν
 ψα 8 τε εις παν τας τα 8ς αι ω νας (δίς)

Τροπάρια.

 λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
 μαρ τη κο ο τα Σω τηρ ε λε η σον δι ε
 γει ρον ματον νθν προς ε πι στρο φην δε ε ξαι με τα
 νο 8 θν τα οι κτει ρη σον βο ω ων τα η μαρ
 τον σοι μο ο νω η νο μη σα ε λε ε η σον με

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
O δι φρη λα α της Η λι ας αρ μα τι θ ταις α
 οε ταις ε πι βας ως εις 8 ρα ν8ς η η γε το ν
 περ α α νω πο τε των ε πι γει ει ων Δ τ8 τ8
E ουν ψυ χη η μ8 την α νο δον α να α λο γι ζ8
O Ε λισ σαι αι ος πο τε δε ξα με νος θ την μη
 λω την Η λι 8 ε λα βε δι πλην χα α ριν πα ρα
 κυ ρι 1 8 αν τη δε ω ψυ χη η μ8 ταν της
 8 με τε εσ χες της χα ρι τος δι α ακρα σι αν
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
T 8 Ι ορ δα α ν8 το ρει θρον προ τε ρον θ τη μη
 λω τη Η λι 8 δι Ε λισ σαι ε ε ε στη εν θα
 και ε εν θα αν τη δε ω ψυ χη η μ8 ταν της
 8 με τε εσ χες της χα ρι τος δι α ακρα σι αν
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ

H Σω μα νι ι τις πο τε τον δι και ον ε ξε
 νι σεν ω ψυ χη γνω μη α γα θη συ ν δε 8κ ει σω
 κι ι σω 8 ξε νονχ ο δι ι την ο θεν τ8 Νυμ
J φω ω νος οι φη ση ε ξωθρη η νω δ8 σα
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
T 8 Γι ε ζη η ε μι μη σω τα λαι να την γνω
 μην την ρυ πα ραν παν το τε ψυ χη 8 8 την φι λαρ
 γν οι ι αν α πω θ8 καν εν γη η ρει φευ γε
S της γε ε ε νης το πνρ εκ στα σα τω ων κα κων σ8
 Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
A ναρ χε Πα α τερ γι ε συν α ναρ χε Πα
 ρα κλητε α γα θε Πνευ μα το εν θες Λο ο γ8 Θε 8
 Γεν νη η τορ Πα τρος α ναρ χ8 Λο ο γε Πνευ μα
S ζων και κτι ι ζον Τρι ας Μο νας ε λε ε η σον με

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει **Δ** και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην **Δ**

Ω σ εκ βαφης **Δ** α λαρ γι δος Αχραντε **Ε** η νο
η τη πορ φυρις **Δ** τας Εμ μα νθηλ **Ε** ε εν δον εν τη
γα στρι ι σθη **Ε** η σαρξ συ νε ξυ φα αν θη **Δ** ο θεν
Θε ο το ο κον **Δ** εν α λη θει α σε ε τι μω μεν **Ε**

Ωδὴ θ. Ὁ είρμός.

ΤΗΧΟΣ ΔΙ Θ

A σπο ρασυλ λη ψε ως **Δ** ο το κος α νερ μη νευ
τος Μη τρο ος α ναν δρα **Δ** α φθιρος η κυ η σις **Δ** Θε
γαρη γεν νησις **Δ** και αι νο ποι ει τας φυ ν σεις **Ε** δι
ο σε πα σαι **Δ** Αι γε νε αι **Δ** ως Θε ο νυμ φον Μη
τε ρα **Δ** ορ θο δο ξως με γα λυ νο ο μεν **Ε**

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με **Δ**
O νθς τε τραν μα τι σται **Δ** το σω μα με μα λα
κι σται νο σει ει το πνευμα **Δ** ο λο γος η σθε νη σεν **Δ** ο

βι ος νε νε κρω ται Δ το ο τε λος ε πι θυ ν ραις 6
 δι ο μοι τα λαι να ψυ χη Δ τι ποι η σεις ο ταν
 ελ θη Δ ο Κρι της α νε ρεν νη σαιτα σα 6
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
M ω σε ως πα ρη γα γον Δ ψυ χη την κο σμο γε
 νε σιν και ε εξ ε κει ν Δ πα σανεν δι α θε τον Δ γρα
 φην ι στο ρε σανσοι Δ δι ι και 8ς και α δι ι κ8ς 6 ων
 τ8ς δεν τε ρ8ς ω ψυ χη Δ ε μι μη σω 8 τ8ς πρω
 τ8ς Δ εις Θε ον ε ξα μαρ τη σα α σα 6
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
O Νο μος η σθε νη σεν Δ αρ γει το Ευ α γγε λι
 ον Γρα φη η δε πα σα Δ εν σοι πα ρη με λη ται Δ Προ
 φη ται η το νη σαν Δ και αι πας δι και 8 λο ο γος 6
 αι τραυ μα τι αι σ8 ω ψυ χη Δ ε πλη θυν θη
 σαν8κ ον τος Δ ι α τρ8 τ8 υ γι 8ν το ος σε 6
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ

Tης Νε ας πα ρα γω σοι Δ Γρα φης τα ν πο δειγ μα
 τα ε να α γον τα σε Δ ψυ χη προς κα τα νυ ξιν Δ δι
 και 8ς 8ν ζη λω σον Δ α α μαρ τω λ8ς εκ τρε ε π8 Δ
 και ε ξι λε ω σαι Χρι στον Δ προ σεν χαις τε και νη
 στει αις Δ και αγ νει α και σεμ νο τη η τι Δ
Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
Xρι στος ε νην θρω πη σε Δ κα λε σας προς με τα νοι
 αν λη στα ας και προνας Δ ψυ χη με τα νο η σον Δ η
 θν ρα η νε ωκ ται Δ τη ης Βα σι λει ας η η δη Δ
 και προ αρ πα ζ8 σιν αν την Δ Φα ρι σαι οι και Τε
 λω ναι Δ και μοι χοι με τα ποι 8 με ε νοι Δ
Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με Δ
Xρι στος ε νη πι α σε Δ σαρ κι προ σο μι λη σας
 μοι και πα αν τα ο σα Δ ν παρ χει της φυ σε ως Δ β8
 λη σει ε πλη ρω σε Δ τη ης α μαρ τι ας δι ι χα Δ ν
 πο γραμμον σοι ω ψυ χη Δ και ει κο να προ δει κνυ

Ἡ της αυ τὸ συγ κα τα βα σε ε ως
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
X ρι στος Μα γας ε σω σε Ποι με νας συ νε κα
 λε σε Νη πι ι ων δη μας α πε δει ξε Μαρ τυ ρας
 Πρε σβυτην ε δο ξα σε και αι γη ρα λε αν Χη η ραν
 ων 8κ ε ζη λω σας ψυ χη 8 τας πρα ξεις 8 τον
 βι ον αλλ 8 αι σοι εν τω κρι νε εσθαι
E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
N η στευσας ο Κυ ρι ος η με ρας τεσ σα ρα κον
 τα εν τη η ε ρη μω ν στερον ε πει να σε δεικ
 νυς το αν θρω πι νον ψυ ν χη μη α θυ μη η σης
 αν σοι προσβα λη ο εχθ ρος προ σεν χαις τε καινη
 στει αις εκ πο δων α πο κρη σθη τω α σοι

Τροπάριον τοῦ Ἅγίου Ἄνδρέου Κρήτης.

A γι ε τὸ Θε 8 8 πρε σβεν ε ν περ ν
 μων

Aν δοε α σε βα σμι ε ^Δ και Πα τερ τρισ μα κα φι
 στε Ποι μη ην της Κρη της ^Δ μη παν ση δε ο με νος ^Δ υ
 περ των σε υ μνη 8ν των ^Δ ι ι να ρυ σθω μεν πα α σης
^Θ ορ γης και θλι ψε ως και φθο ρας ^Δ και πται σμα των
 λυτρω θω μεν ^Δ οι τι μων τες σ8 την μνημην α ει ^Θ

Τριαδικόν.

Δο ξα Πα τρι και γι ω ^Δ και Α γι ω Πνευ μα
^Θ τι ^Δ
Πα τε ρα δο ξα σω μεν ^Δ γι ον υ πε ρυ ψω σω
 μεν το θει ει ον Πνευ μα ^Δ πι στως προ σκυ νη σω μεν ^Δ Τρι
 α δα Α χω ρισ τον ^Δ Μο ο να δα κατ 8 σι ι αν ^Θ ως
 φως και φω τα και ζω ην ^Δ και ζω ας ζω ω ποι 8
 σαν ^Δ και φω τι ζ8 σαν τα πε ρα α τα ^Θ

Θεοτοκίου.

Kαι νυν και α ει ^Δ και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω νων α μην ^Δ

Tην Πολινσθ φυ λατ τε Θε ο γεν νη τορ αχ ραντε
 εν σοι οι γαρ αν τη πι στως βα σι λευ 8 σα εν σοι
 και κρα τυ νε ται και αι δι α σθ νι κω ω σα τρο
 πθ ται παν τα πει ρα σμον και σκυ λευ ει πο λε μι
 8ς και δι ε πει το ν πη κο ο ον

Καὶ αὗθις ψάλλομεν οἱ δύο χοροί⁶
 τὸν Εἰρμόν, εἰς μέλος ἀργόν.

Ἄχος Βουθ

A α σπο ρθ 8 συλ λη η η ψε ως ο το
 κος α νε ε ερ μη νευ τος μη η η τρο ο ος α
 να α αν δρθ 8 α φθο ρο ο ος η κυ ν
 η η σι ις Θε ε 8 8 8 γαρ η η η γε
 εν νη η σι ις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει
 τας φυ ν ν σει εις δι ο σε πα α α α
 σαι αι αι Αι γε νε ε αι ως θε ο νυμ
 φο ο ον Μη τε ε ε ε ε ρα ορ θο δο ξως
 με γα α λν ν νο ο με ε ε εν

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰδούσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Καὶ φάλλομεν τὸ ἐπόμενον τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ὕπαγος Λύτρα Γαζ

Kυριε τῶν δυνάμεων μετέθησα
να μετωνυμείαν γενετικήν
αλλογαρίαν κτοσίαν βοηθοντικήν
εχομετεναγκαστικήν θεονθλιψιαν
ημαστικήν

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· **u** αἰνεῖτε αὐτὸν **u**
x αἰνεῖτε αὐτὸν **u**
x

εν στερεότητι της δύναμεως αντανακλαστικής **u**
εν στερεότητι της δύναμεως αντανακλαστικής **u**
x

K ν οι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε
 ν8 αλ λον γαρ ε κτος σ8 βο η θον εν θλιψεσιν 8κ
 ε χο με ε εν Κν οι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον
 η μας

Στίχ. β. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· **υ** αἰνεῖτε
 αὐτὸν **υ** κα τα το **χ** πλη θος της με γα λω συ
 νης αν τ8 **χ**

K ν οι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε
 ν8 αλ λον γαρ ε κτος σ8 βο η θον εν θλιψεσιν 8κ
 ε χο με ε εν Κν οι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον
 η μας

Στίχ. γ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· **υ** αι νει τε αν τον

εν ψαλ τη οι ω και κι θα α α ρα

K ν οι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε
 ν8 αλ λον γαρ ε κτος σ8 βο η θον εν θλιψεσιν 8κ
 ε χο με ε εν Κν οι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· **υ** αἰνεῖτε αὐτὸν **χ υ χ**

εν χορ δαιαις και ορ γα α α νω **υ χ**

K ν ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

ν8 **υ χ** αλ λον γαρ ε κτος σ8 βο η θον εν θλιψεσιν 8κ

ε χο με ε εν Κν ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εύγχοις· **υ** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν **χ**

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. **υ χ** πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κν ρι ον **υ χ**

K ν ρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε

ν8 **υ χ** αλ λον γαρ ε κτος σ8 βο η θον εν θλιψεσιν 8κ

ε χο με ε εν Κν ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον

η μας

Ο α' χορός: Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. **υ χ**

Ο β' χορός: Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι **υ χ** της δυ να με ως αυ

τά
τά

Οι δύο χοροὶ δύο·

Kυρι ε των δυ να με ων μεθ η μω ων γε ε
να λον γαρ ε κτος σα βο η θον εν θλιψεσιν ακ
ε χο με ε εν Κυ ρι ε ε των δυ να με ων ε λε η σον
η μα α α ας

‘Ο ἀναγνώστης·

Δόξα.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἅγιους σου εἴχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ, ὑμνῆσαι σε, δὸν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἔμῶν, Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος· Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ Γίῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἀφεσιν, ὃν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο α' χορός·

Ἄχος Δι Θ

Πα να γι ι α α Θε ο το ο ο κε το ον
χρο νο ο ον τη η ης ζω η ης μα ψ μη ε εγ
κα α τα λι ι πηης με αν θρω πι νη προ ο ο
στα σι ι α α μη κα τα α πι στε εν σηης
με αλλ αν τη η αν τι ι ι λα α βα ψ

καὶ αἱ εἱ λεἱ εἱ εῃ οἱ οἱ ον με
και αι ε ε λε ε ε η η σο ο ον με

Ο β' χορός.

Ὕχος Δι θ.

Tην πα α α σαν ε ε ελ πι δα α μ⁸ 8 εις
σε ε ε α να α α τι θη η μι Μη η τερ τ⁸ Θε
ε 8 φυ λα ξον με ε ν ν πο ο τη η η ην σκε
ε πη η ην σ⁸ 8 8 8 Δ

Ο ἀναγνώστης.

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ο ιερεύς·

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἔνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ δρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ δρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης Ἄμήν.

[Καὶ πάλιν τρισάγιον κ.λπ. Κύριε, ἐλέησον (12άκις).]

* Τὸ τρισάγιον τοῦτο παραλείπεται συνήθως χάριν συντομίας.

* * *

Καὶ τὰς ἐπομένας εὐχάς·
Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
(Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ
Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν δλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἥδονῶν τοῦ βίου ὁρθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ᾽ ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ὁυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Γίον, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρόδησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλαγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος,

καί, παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὔτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰώνιου με ὁρομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμου με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ω πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ἑτέρα

εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

(Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπταυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἥδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὄλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἔαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Γίῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Γίος, σκέπη μου τὸ

Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

‘Ο **ἱερεὺς**: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

‘Ο **χορός**: Κύριε, ἐλέησον. (γ)

‘Ο **διάκονος**: Σοφίᾳ· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο **ἱερεὺς**: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο **χορός**: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

‘Ο **ἱερεὺς**: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα' 8-36). Πρόσχωμεν.

‘Ο **χορός**: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο **ἱερεὺς** ἀναγινώσκει

τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος.

Εἶπεν δὲ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄντος μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἥγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ὅλλ’ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἥχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄφονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Οἱ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἵ δὲ λόγοι μου οὓς μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἔαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιοτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγίς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Άγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

‘Ο **χορός**: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

‘Ο **ἱερεὺς**: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο **λαός**: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο **ἱερεὺς**: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο **λαός**: Σοί, Κύριε.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰς κεφαλὰς λέγει ὁ Ἱερεὺς:

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν

Οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἅγιων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἴτα βλέπων πρὸς τὸν λαὸν λέγει τὰς δεήσεις, ἀποκρινομένων ἡμῶν εἰς ἑκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὔξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὔξωμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὁρθοδόξων.

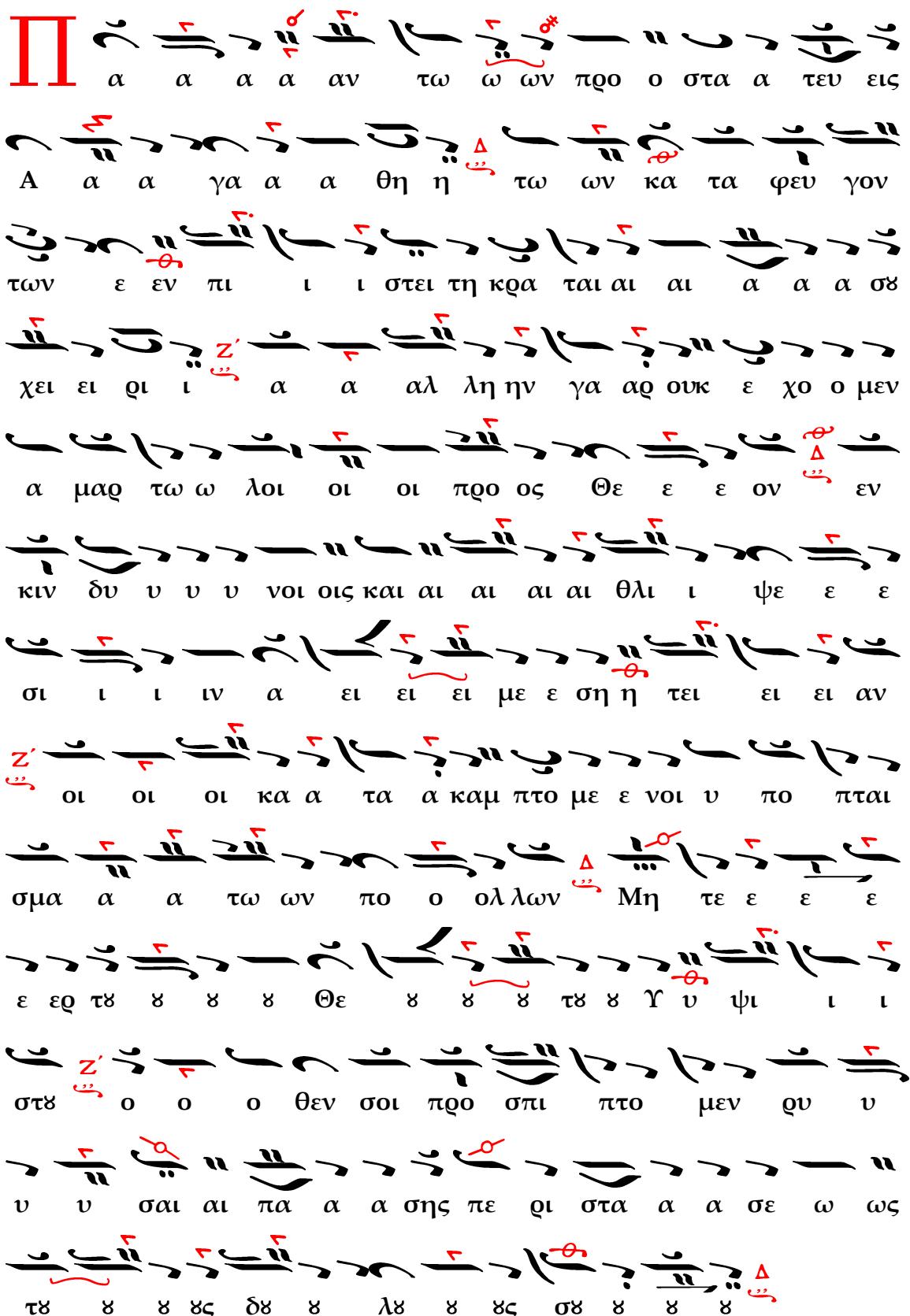
Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς. Τοὺς ὁρθοδόξους ἀρχιερεῖς. [Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας ἑκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης], τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ λαμβάνομεν συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἱερέως, τοῦ χοροῦ
φάλλοντος:

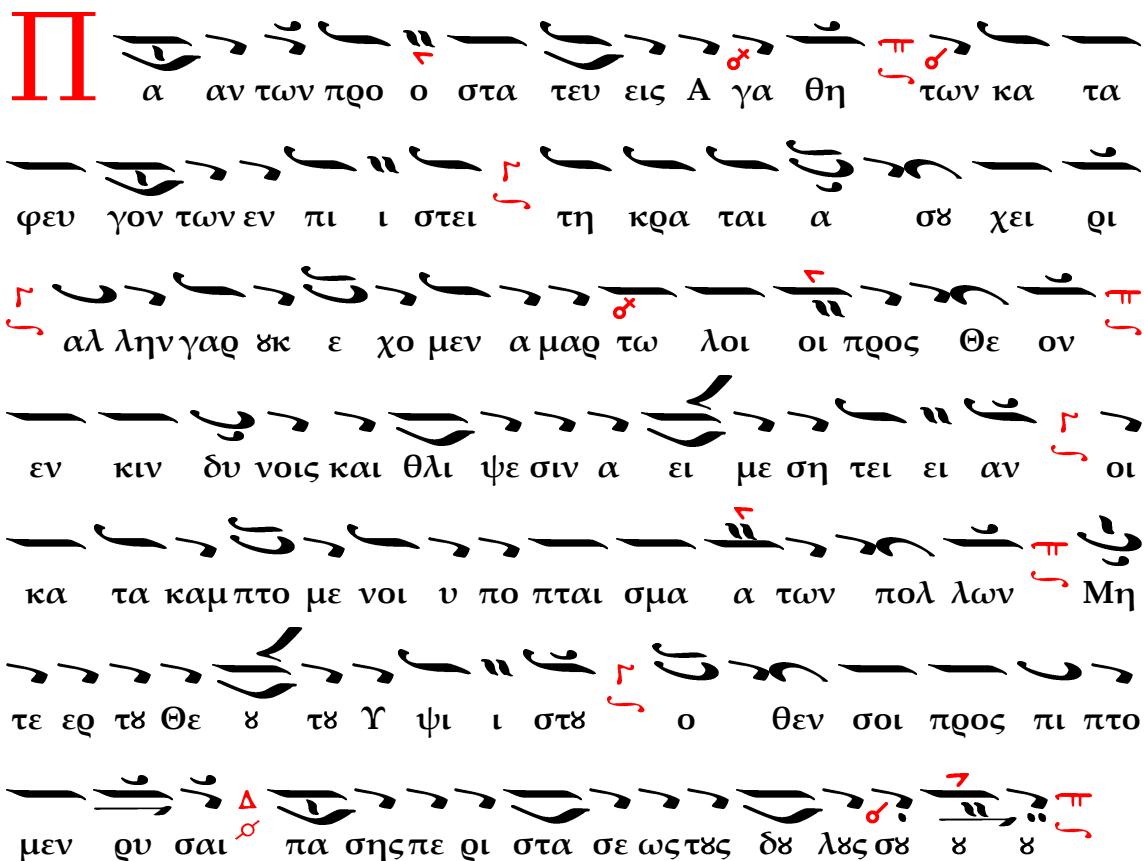
Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ.

Ἄχος Διθ.



καὶ σύντομον

“Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ὅχος πα ω



Εἶτα ὁ Ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός· Ἀμήν.

* * * * *